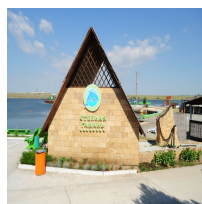

В. Я. Цимбалюк

Новоозерне

НОВООЗЕРНЕ – селище міського типу Євпаторійської міської ради Автономної Республіки Крим. Знаходиться у зх. частині Крим. п-ова, на пд. березі оз. Донузлав, за 78 км від Сімферополя та 28 км від залізнич. ст. Євпаторія. Площа 6,3 км². За переписом насел. 2001, проживали 6105 осіб (складає 85,9 % до 1989), з них рос. мову назвали рідною 80,99 %, укр. – 17,99 %, кримськотатар. – 0,31 %, білорус. – 0,21 %, вірмен. – 0,11 %; за оцінкою Держ. служби статистики України, станом на 1 січня 2014 чисельність наявного насел. становила 7393 особи. Виявлено артефакти бронз. доби. Н. засн. на поч. 1970-х рр. Його історія тісно пов'язана зі створенням у 1960–80-х рр. військ.-мор. бази (2-ї за значенням після севастопольської). Від 1977 – смт. До 1991 – у складі Крим. обл., відтоді – АР Крим (1991–98 – Респ. Крим), що у березні 2014 анексована РФ. 1979 мешкали 3457, 1989 – 7107 осіб. 1995–96 на тер. Донузлав. гарнізону та Н. створ. штаб і частини Пд. мор. р-ну ВМС України, що 2003 був реорганіз. у Пд. військ.-мор. базу (від 2014 – у Миколаєві). У плануванні та композиції будинків, вулиць і скверів Н. становить єдиний ансамбль, що є пам'яткою архітектури 2-ї пол. 20 ст. Функціонують заг.-осв. школа, дитсадок; клуб, б-ка, дит. школа мистецтв. Діє церква Андрія Первозваного. Встановлено погруддя Героїв Рад. Союзу М. Сипягина, І. Голубця, Д. Глухова, пам'ятник ліквідаторам аварії на ЧАЕС.

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Новоозерне / В. Я. Цимбалюк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-72463>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).